

IZLAZI SVAKI ČETVRTAK, 11 JUTRA.

PREDPLATA: TROMJESEČNO DINARA 13, GODIŠNJE DINARA 52. OGLASI PO CIENIKU.

UREĐENIŠTVO I UPRAVA KUĆA Br. 543 - VODICE.

RUKOPISI SE NEVRAČAJU,

RASKOVANI

POJEDINI BROJ DINAR

VLASNIK, DIREKTOR ODGOVORNI UREĐNIK:
— PAVAO ROCA —

TISAK: PUČKE TISKARE - ŠIBENIK.

Što hoće demokratski reformatori?

Piše: Mijo Jerinić.

Reformatori — spas države?

Stojan Protić, dr. Ante Trumbić, dr. Milan Roje, Milan Čurčin, Milan Marjanović, Jovo Banjanin, dr. Boža Nikolajević — i — ko bi nabrojio legiju ponajboljih i nesebičnih ljudi, — podigli su samo glas, da se Hrvate ima dovesti u Beograd. Svi raspravljaju i razlažu na svoj način tražeći najbolje uvjete izmirenja i sporazuma s Hrvatima. A Hrvati, koji danas stoe na braniku hrvatskog plemena i ne pišu pred nikim, što je nepomično. Mirno se vladaju prama svima: idu u vojsku, davaju komoru, plaćaju poreze, plaćaju carine — mirni su kao janjad, ali ne idu u Beograd.

Zašto ne idu? Na to se pitanje odgovara na trista raznih načina. Svak na svoju. Svak odgovara sa oportunog stranačkog stanovištva, a nitko sa onog radi kojeg Hrvati ne će u Beograd. Taj je odgovor kratak: Pojam ravnopravnosti za hrvatsko pleme bačen je pod noge u Beogradu i dok Beograd ne uspostavi taj pojam Hrvati nemaju šta da traže u Brogradu. Ovo bi bio odgovor onih, koji danas zastupaju većinu hrvatskog plemena. Ostavimo po strani razglasbanjem je li to stanoviste Hrvata opravdano ili ne. Sa najboljim dokazima ne ćemo dokazati ništa, a još manje uvjeriti one Hrvate koji neće u Beograd, dok tamo ne bude ravnopravnost.

Mi smo jedino istaknuli stanovište Hrvata, da budemo na čistu, zašto ne će da idu u Beograd i da u toku našeg pozdrava Hrvatima reformatorima dem. stranke iste upozorimo na najvažnije pitanje u našoj mladoj Kraljevini, bez rješenja kojega isključena je mogućnost, da ova Kraljevina bude cvasti i napredovati, kako mi svi to želimo — pa i oni Hrvati, koji ne će da idu u Beograd.

Glavna zadaća Hrvata reformatora mora da bude omogućiti povratak Hrvata, koji brane hrvatsko pleme, u Beograd. Njihova borba za pokrštenje ljudi u sjevernoj Dalmaciji bez temelja je i a priori sudeći ne će im donijeti željena ploda. Sjeverna Dalmacija se je već podjelila u dvije, tri političke zone. U srpsko radikalnu i hrvatsko republikansku u glavnom. U obim zonama uhitile su nešto korjena »jugoslavenska« pučka stranka i zemljoradnici, dok su demokrati došli tamo odviše kasno. Imali ih, ali su sporadični. Nek odu s vlade u Beogradu i u Splitu, izgubit će i ono malo pristaša u sjevernoj Dalmaciji. Radi toga nek naši reformatori radje potvoriti rad, njihovoj glavnoj zadaći. Iako su oni sve ljudi, koji su prošli sve škole i koji netrebaju od nikoga lekcija pa ni od nas, a najmahje od mene, ipak je njihova programna riječ imparativ javnoj kritici, da ih se upozori, da u vlastitim redovima u prvom redu i-

maju »čistiti korov i troskot, koji je kako oni sami priznaju «od najviših do najnižih» otvorao cijelu našu zemlju. Taj korov i troskot u štabu demokratske stranke jedini je krivac, da se u nas raspisuju nagrade do deset hiljada dinara za živu ili mrtvu glavu ovog ili onog našeg državljanina. Taj korov i troskot trijeti mora da bude prva dužnost dem. reformatora žele li spasiti ovu državu.

Koga će rušit reformatori?

U svome programu vele: »Rušit ćemo samo zlo, a izgradivat ćemo za to dobro.« U malo riječi rekli su sve što su misili reći da je dobro, da je plemenito, ali rekli su i nešto nepromišljeno. »Rušit ćemo samo zlo!« Ko hoće da razumije reformatore što ovim namjeravaju reći treba da pomnivo pročita njihov »Prvi glas«. Tamo će naći odgovor koga će oni rušiti.

Na prvom mjestu su naveli »neprnjatelja našeg mira i sloga, koji se ušuljao u naše divno, jednostavno i čisto grijezdo, pa počeo da obmanjuje... da... da laskanjem i suludim obećnjima zavodi...«

... To su naši biskupi, kanonici, fratri i svećenici koji su ovu zemlju branili od tudjina, koji su ovom narodu bili prvi prosvjetitelji, to su starci borci, kojima je ideal bio Mijo Pavlinović; — to su crne žrtve spomenuti u »Prvom glasu«. Bit će među svećenicima i fratrima katoličkog obreda bilo iznimaka, ali nije umjesno od reformatora, da, dok žele da svak poradi za konsolidaciju naše Kraljevine, sada prama njima upravljuju puščane strojeve.

Šibeniku *)

Šubićev grade, dični Šibenice,
Bisere Jadranu, labude beli;
Tebi, u kome svest narodna niče,
U kom se rodiše duhovi veli;

Tebi, kog krasí krstaš Šubićevac
Pod svemir dižuće svoja krila jaka;
Tebi, koji si bio večni borac,
Trepet Mlečana i zator Turaka;

Koji si prot' Švabi urote kova',
I stenjuć pod čarkom uroka kleta
Bacio Latina s vrata našeg mora,—

Eto, sinu slobode iskra sveta.

Šubićev grade ti si bez okova,
Svićo ti dan bolji — već plamti zora!

P. Matas — Sedmogradsky.

*) Pri prvom pohodu posle okupacije (8. XII. 1921).

FELJETON

KNJIŽEVNIK SIMO MATAVULJ I MI

(Uz literarnu komparaciju Matavulj - Tommaseo)

(Nastavak)

Ne, realizam u književnosti, kao što ni u drugim umjetnostima, ne smije da bude tako shvaćen. Što je sa strane loših pisaca, kojih svagda i svuda najviše ima, bio tako degradativno shvaćen, to je protiv njega i izazvalo reakciju prije vremena, tako da bi i ovi reci, koji o njemu kao takovom rade, mogli biti primljeni kao analironizam.

To se još ne bi bilo desilo, da je pretežito bio shvaćen kao reakcija protiv izvještačene romantične sentimentalnosti i nevjerovalnosti, kao što je to bilo u namišli njegovih velikana.

Mi smo slaveni najmanje protiv toga grijesili, tako da je ruski roman bio prava miera.

Ovdje treba zabilježiti, da je Matavulj od svjetskih kultura najviše volio romansku, držeci, da nam je bliža i priličnica, a od ovih, t. j. od romanskih najviše francusku, koja je, istina, znatno doprinijela njegovom razvitku i književnom vaspitanju, ali kojoj — a ovo je za nas važno — on nije nikada epigonski podražavao. imajući dovoljno pogodaba da bude samostalan i originalan.

To, razumije se, nije ga nimalo smetalo, da bude savršen evropejac po manirama i opaju svoju naobrazbi, tačnije samonaobrazbi. A ovo ga opet nije smetalo, da bude pravi narodni čovjek, šta više i narodni junak, kao ustanik u hercegovačkom i bokeškom ustanku.

Rodio se, da bude slobodan i svoj, da se za slobodu bori. Niže trpco spona, zato se nije ni pokaludjerio. Kao dijete, naime, nevolja ga nagnu-

u manastir, gdje je imao da na se navuče mantiju, ali, ne osjećajući za taj čin poziva i želeći biti samo svoj, on napušta manastir, da ode na preparrandij, da bude pučki i narodni prosvjetitelj. A on i bijaše: i kao učitelj i kao pjesnik i pripovedač; kao pozorišni pisac, prevodilac i pisatelj.

Simo Matavulj voljaše svoj narod, najskski njegovoga malog čovjeka, težaka. On se sa njime kao dijete sigrao, s njim odrastao; u njegovoj sredini, u našoj zagori, proživio svoje mlade dane, kao pučki učitelj, učeći ga kao učitelj i čovjek, i sam se od njega učeći.

Njegovi prijatelji pribiju, da je najvolio u narod. To bijaše cilj svih njegovih mladenačkih izleta i putovanja. Uživao je u sočnom i čistom narodnom govoru i čistom vazduhu. Onaj mu je opajao dušu, ovaj čelično tijelo. Odatle kod njega spontanost, lakoća i jedrina izražavanja te zdravije i jedrina njegove tjelesne gradje.

Za njega se može reći, da je u jakom i zdravom tijelu bio jak i zdrav duh. Imponovao je i svojom spolašnošću i svojom ozbiljnošću. Niko ne bi bio na njemu kazao, da kod njega ima i humora, ma da uvijek u mjeri i načinu, koliko je trebalо za njegovo literarno stvaranje. Zaludu, i u tome bijaše sin svog naroda.

Kod duševne složenosti modernog čovjeka, kakav bijaše Simo Matavulj, bit će zanivo znali, kakav je bio njegov odnos prema crkvi.

Na ovu me stavku vodi i gornja napomena odnosno njegovog odricanja, da bude kaludjer, da se to ne bi jednostrano tumačilo.

Ovo je razjašnjenje suvišno za onoga, ko je pročitao dajbudi njegovog »Bakonju«, u kojem odnosno ovog pitanja progovara varoški ljekar pravoslavnog zakona, a na njegova usta sam autor.

(Sljedii.)

To su naši vladike, kaludjeri, prote i sveštenici, koji su kao i njihova katolička braća ljubila i grlić ovaj od iksona potlačeni narod. Bit će i među njima bilo iznimaka, ali reformatori teško bi sagrijesili, kada bi radi tih iznimaka bacili krivo svijetlo na većinu pravoslavnog sveštenstva koje je, kao i katoličko polagalo prisegu vjernosti habsburškom krvoluku.

Drući, koje spominje »Prvi Glas« to je crvena garda. To su sojalisti i komunisti. Razorno se djelovanje potonjih nemože odobravati, ali, jer su i oni naša po krv braća, na koje su djelovale zatamljive riječi i prazna obecanja, pa odose krvim putem, zar ne bi bilo uputnije, pametnije njih izgubljene, zavedene, privesti na pravu stazu, da i oni porade oko kristalizacije naše ujedinjene domaje, nego li . . . s njima na kolac?

Treći, koje »Prvi Glass« nazivlje »neprijateljima našeg mira i sloge, a bliski i srodnji onim prvim, crnim, hoće da našu ujedinjenu i veliku državu razdvoje po plemenima. Sumnjice Hrvata pred bratom Srbinom i Srbinu pred bratom Hrvatom, žele da ih razdvoje . . .

Ovdje šibenski reformatori osuđuju sa hrvatske strane pristaše dra. Mate Drinkovića u Šibeniku i pristaše Slipice Radica u sjevernoj Dalmaciji isto kao što osuđuju pristaše Stjepa Kobasicu, Čokorila i dra. Nika Subotića od Knina do Obrovca i to u istoj mjeri, da ne bude ni jednini ni drugim žao.

Na četvrtom mjestu obara se »Prvi Glass« na »zavodnika našeg slobodnoga i mirnoga napretka, koji se krije između težaka. Reformatori demokratski tvrde, da svaki onaj vara težaka — drž g i dre Pederinu! — koji mu u ime slobode obećaje ono što njegovoj braći — dobro vam godinarina zemlje! — može da bude nepravedno.

Ovaj pasus »Prvog Glasa« demokratskih reformatora je klasičan. On je u protuslovju sa prvočitnim programom demokratske stranke u pitanju agrarne reforme. On traži i tu reformu, i ide za tim da vuk bude sri i janje cijelo Gospodari zemlje bez dvojbe će poduprijeti ovu reformu šibenskih reformatora, ali što na to govore težaci? Njihovo mnjenje treba čuti.

Vatra na devet fronta.

Kako vidimo demokrati su reformatori otvorili vatru u prvom redu proti vlastitim redovima, koji podržavaju korupciju i nemoral u Kraljevinu; koji su svojim intrasingentijnim stanovištem u sporu sa hrvatskim djelom ove Kraljevine otežavaju razvitak i napredak njezin. Vatra koju su otvorili proti vlastitim redovima umjerena je. Ovu vrstu vatre Šabu je kod nas nazivao »langsames Einzelfeuer« — polagano pucanje pojedinca. Ta vrsta vatre slabu pogodja, nuda sve kada se puca na jednu daljinu od preko 600 kilometara. Za vrijeme bugarsko-turskog rata uspostavilo se je, da pušketanje pojedinica nije imalo ni i na

hiljadu »trefera«. Vojnici su većinom pucali a da nisu ni gledali u nišan. Osim toga pitanje je, da li će se pucnjava pojedinaca reformatora u Šibenuku i čuti u štabu demokratske stranke u Beogradu. Zar ne bi bilo umjesnije, da kolovodje demokratskih reformatora podju u Beograd i da se ondje na licu mesta uhvate prsa i prsa sa vrhovnim štabom demokratske stranke?

U drugom redu otvorile oni živi oganj na četiri glavne fronte, na kojima im stoje redovite, organizirane uz dobre i prokušane generale čete od osam velesila u našoj Kraljevini i to su: prva četa biskupi, fratri, kanonici, svećenici i vjernici sv. Matere rimske crkve; druga četa vladike, igumani, kaludjeri, svećenici i sljedbenici svete srpske pravoslavne crkve; treća četa sa vojvodom Matom Drinkovićem na čelu Hrvata, koji je čamci u tamnicama uzdisao, kada će u Šibenik dojezditi srpski konjanici, da im on bude u Štali čistiti snrad ispod konja; četvrta četa, na čelu joj Stipu Radić, vođa hrvatskih republikanaca u Hrvatskoj, Slavoniji, Bosni, Hercegovini i Dalmaciji, koji je pred kraj 25. godina bio veći Srbin od Miloš Obilica; peta četa srpske republikanske stranke u cijeloj Kraljevini sa vođom Jasmom Pvdanovićem; šesta četa srpskih radikalaca sa Čokovicom, Subotićem i Kobasicom kao glavnim štabom; sedma: socijaliste i komuniste; a osma četa zemljoradnici.

Na devet strana boj vodite sa devet jakih četa! Treba imati kuraže, smjelosti, srčanosti, odvražnosti, poleta i nade u uspjeh.

Maslinova grančica.

Jesu li šibenski demokrati reformatori u njihovom štabu dobro promozgali ratni plan, prije nego li s svima i svakom u ovoj mladoj Kraljevini navijestili rat? Vođe demokratskih reformatora poznano su u duži: ljudi bez ikakva moralna prikora; ljudi u narodnom pitanju nesobični dobrostojeći, ne gramze za ministarskim portefeljima; ljudi koje radi njihove iskušane prošlosti štuju i njihovi politički protivnici; ljudi od oka i boka, puni mlađenackog poleta i ljubavi za ovu našu mladu Kraljevinu. Tim ljudima u pitanju reforma demokratske stranke želimo najlepši uspjeh — i kad kod štaba demokratske stranke u Beogradu postignu uspjeha, ne će im biti nužde da proti ostalim četama ispalje ni jednog ciglog fišeka. Budu li pucati na osam fronta, budu li vodili borbu protiv osam dobro izmuštranih četa podleci će, a mjesto tamjana i mire donijeti će medju narod — gorki sičan, koji će još više otvoriti današnje zaražene krugove našeg društva.

Na demokratskim je reformatorima da biraju: tamjan i miru ili čašu gorkog sičana, da pruže narodu.

Mi želimo, da narodu donesu: maslinovu grančicu!

Stanje Zadra.

Nestalo je pevanjā i klicanje... Sviralo je.

Zadar, lepi i maleni grad, kao stvoreni za zahave, za šetnje i veseli simbol, nalazi se na novoj stanicici svoga puta. Hoće li odoliti nevolji u koju su ga bacili tobožnji patres patriae? Ne će li zadarske ulice malo po malo opustiti, dućani se zatvoriti, a stanovnici se raštrkati da nadu drugde ono što izgubiše?

Ako gorovite građanima čuti čete spominjali neprestano »la terza zona«, još se to čeka i tada, će započeti borba ili još bolje umiranje. Novine viđu na vladu; pozivaju narod da se organizira u stranke ne propuštanju obične fraze o »našem i našim gradovima«; psuje ministre i diplomate, dok vladina novina koče da umiri narod i prepričava mu, da se privikne kuhati ugljenom mesto drjom. (1)

U malom gradiću ustanovile se tri stranke sa tri lista. (Il Corriere di Zara, L'Adriatico, L'azione nazionale (fašistički). Najbuđenija je, ona koja se, sledeći primer i starijih gradskih talijanskih političara, služi najnižim gradskim elementom: fakinima i dalmatinskim beginima, naravno fašistička. Terorizirajući takvim ljudima celu grad, jedina imade slobodu reći, naime slobodu da može proti svakome vikati da može svakoga očernjati, i obdužiti. Vlada se drži pasivno, zatravarujući oči nad nekim fašističkim činima. Kad su jedne nedelje fašisti provali u prostorije druge stranke (republikanske, u Širokoj ulici, gdje je nekoč bila Srpska čitaonica) bacili D'Annunziove propise, oteli slike Mazzinija i Garibaldija, vlasta zvatori društvo i jednih i drugih. Treća je stranka »partito nazionalista«, koji se sastoji najviše od starijih ljudi. Kako smo rekli u gradu vladaju fašisti, premda se po broju ne zna tko ima većinu. S toga se čeka bližnje općinske izbore. Sudino je da se studenti većinom drže na stranu. (Slijedi)

Graničarski — veljbaba.

Habsburg došao na veličinu sa svog i budućih dvorova „supljačam“.

Iznimka je Česka, jer Habsburg, nakon Bjelogorskih poraza, dade i naredi smrtništu elitu Čeha; iznimka je i Hrvatska, jer ova pred najezdom Turčije pade voljno svojih Velmoža — stave u vatru.

I Habsburg zavlada Hrvatskom zemljom. Svoj zločin i opaćinu svoju prenese u nju i na nju. Da Hrvatsku smrte i omete stvari »Vojničku Krajinu«, Graničare. Tu je ravnao i redio — Šapski konopac. Batinalo se danju; batinalo se noću: 12—25 luhke a 75 mrtve šibe. Bjegala momčadija u goru, da si nadje zakloništa među vucima i hajducima.

Ele, je bio harambaša Ličkih hajduka Škundrić. Šakupio četu i odpisa »naredjenje«: »junaci, batine vas gonjaju u hajduke, batinom udrite po svojim, graničarskim komandircima.«

U mladogea pogovora nemu. Zasjedao se u klance i bogaze. Namjera ih namjerila na pukovnika. Uhvatiše, povališe, odrapiše, ali zabilježiše se na 19 do 25, pa da će izpočetka.

— Ne junaci, ako boga znate; dosti je — zaupi pukovnik.

— Žeže li g. pukovničev?

— Peče, žeže, junaci.

— I mi velimo — dosta. Tvoje »naredjenje« batina pognovalo nas da nosimo glavu u torbi — u hajduke.

Od ono doba Graničarstvo pukovnik nije naredjivao batine.

Predjimo i usporedimo sadašnjost.

Tko nije žudio, želio, radio za slobodu i ujedinjenje Jugoslavije. Bit će i između nas političkog smeća. Ali da se nametne Split sa svojim »patriotizmom« i da bude »Graničarski veljbaba« naredjenja, te da bez ikakova dokaza podvaljuje pučanstvu grada Šibenika: izrodi, izdajice, crno-žuti veleizdajnici — naše Uredništvo stupilo u četu harambaša Škundrića, pričepilo najprvo svog dobrog znanca i prijatelja Oskara Tartalju, te njegovom »Novom Listu«, bez ikakova grizodusja, odrapilo po turinu: dok donaša onaka izvješća o Šibeniku i Šibenčanima, jest i ostaje — pa bilo nehotično — član splitske »misije«.

Moji nezaboravni Oškare, oviklo na odgovor na tvoje »Reci mi, da mi ne reče« u br. 296.

Pavao Roca.

Pismo iz Zagreba.

12. XII. 1921.

Kocka je pala. Jučer su izvršeni gradski izbor. Kako je bilo i očekivali pobijedio je »hrvatski blok« — Njegovi su demokrati stvorili, a i mnogo doprinjeli njegovoj pobedi.

Pri ovim izborima najbolje se pokazala volja hrvatskog dijela naroda i jasno se pokazalo nezadovoljstvo sa vođenjem današnje politike terora hajuneta. To je bila manifestacija protiv svim onim propovjedaocima »demokracije« i »slobode«, ujedno to je i opomena, da se promjeni smjer da nasne politike terora. Nezadovoljstvo je u masama veliko, a to nezadovoljstvo je građanstvo Zagreba jučer na jasni način iskazalo i pokazalo još jednom da se ne ugnjetavati, pa ma s koje strane te ugnjetavanje dolazi, i da se o tom narodu mora voditi računa.

Ispadak jučerašnjih gradskih izbora nije znal »separativu« i mržnje prama ovoj državi, kako to propovjedaju demokrati. Ne, to je memento, da mase ne će ovakovo vođenje državu, da narod neće da bude teoriziran ni osdl, ma ni ozgor. Juče su gongene mase naroda, koje su manifestirale, ba junetama: Zar je to način, da se pobija nezadovoljstvo, da se pobija jedna ideja; zar je to da domokratska sloboda? Ne, hajunetama se danas nije pobilo nijedno nezadovoljstvo niti ideja već hajunete su one, koje još većina stvaraju nezadovoljstvo i jačaju dotične ideje. — »Demokraciju« ne mora da bude samo emer, kojim se današnji vlastodršći kitate, već demokratizam se mora i u djelu provesti. — I jučer smo imali prigode da vidim par splitskih »demokratskih« pristaša koji su htjeli da provode Talijanski fašizam, dijiji sačinje terorizma jedan grad, jedan narod, koji ima neosporivo pravo, da kaže svoje mnjenje, da pokaže svoju volju. — To danas čine oni, a ka-

i u samom ministarstvu se ne bore za načela i ideje, već za ministarske fotele. Pak zar li ljudi mogu imati uopće kakovog načela? Ovo nam se pitanje nameće po sebi, kad promatramo sve, što se danas oko nas događa. Neka upamte „gromovici“, da svaka batina ima dva kraja.

— R.

Parturiunt montes et nascitur — Pašića ministarstvo.

Pridržali: Pašić presjednik, vanjske poslove, Voja Macinković unutrašnja djela, Svetozar Pribićević prosvjetu, Dr. Ivan Krstelj vjeru, Dr. Kumanudi finanije, Laza Marković pravdu, Dr. Žerjav socijalnu politiku, Žika Rašković šupre i rude, K. Miletić agrarnu reformu, Velja Vukićević gradarinu, Žarko Miladinović poštu i brozajve, Trifković izjednačenje zakona, Pucelj poljoprivredu, Spaho trgovinu, Karamehmedović zdravlje. Generalu Žećeviću za ministra rata protive se demokrati.

Narodna skupština sazvana za prošli utorak.

Iz Šepurinske torbe

Ustrojci: o ratnom glavaru gazdi Rokl — Naronom Vijeću — Vladinom brašnu i kukuružu i gradnji škole.

U ostalom: Tko je pred evakuacijom i poslijem toga do pre samih par dana utjecao se Kotarskom Poglavarstvom proti općinskom Upraviteljstvu proseć raspačavalisti aprovizacije za sebe i za par zasobom zavedenih seljana, koji za vrijeme rata bili u Americi ili Australiji. Zar i sve to u općem interesu seljana, bez ikakve pohlepe za vlasitim koristoljubivošću?

Za što od Vlade dodijeljeno brašno i kukuruz nije se razdijelilo po odredbi iste Vlade na vjeresiju do izmjene novčanica, obzirom na neizvjesni nestalni raznjer izmjenje, već za gotov novac, računajući svaki Dinar K. 12?

Kod Vlade stoji brašno kg. Din. 3. a kukuruz kg. Din. 1; pol a pol u smjesi kg. Din. 2. — Razdijelio se u smjesi kg. po K. 26.—, a primalo se pod strogom pažnjom samo ispravne novčanice. — Kg. 15.000 iznosi K. 390.000. Odbiv za odpadke, troškove i dangube po kg. K. 2 = K. 30.000, ostaje K. 360.000. Komisija za izmjenu predato je samo K. 339.000, među kojima više tisuća K. u neispravnim novčanicama. Gazda Roko ispravkom u „Nar. Straži“ tvrdi da se i držinu, da su sve to poduzeli i obavili samo po naputcima i sporazumu Narodnog Vijeća u Šibeniku. Ako je ta tvrdnja istinita, čest gazdi Roko na tom okrušu, a Narodnom Vijeću na ugled i ponos!

(Slijedi).

Trgovački glasnik.

Bezredne i neispravne krune. Nakon toliko jada, nevolja i patnja našeg naroda, koji je predao čiste krune na izmjenu, eto napokon doživimo i taj dan, da će nam sada definitivno izmjeniti iste. Ali opet jedno neugodno razočaranje. Gradjani su sve krune primali za dobre — a komisija sada nalazi među istim „bezvrednih i neispravnih“. Ljudi, da imadete samo zrna soli više u glavi, ne samo što među pridatim vam Krunama na izmjenu ne biste nalazili nikakvih mana, već biste pri obraćenu svakom gradjaninu izplatili 8% kamate za ovo vrijeme što ste novac držali na poreznom uredu, a narod se morao zadužiti.

Cena sienu u ravnim Kotarima klgr. Din. 2 centa Din. 200. i vozili kupac kući.

Promet vina. — Tribunj pristanište brodu a i parobrodu. — Proizvod 5000 hektol. Gradacija 10.5—11.5. Cena 300—320 Din. hekt. Raslini pristanište brodu i parobrodu. Slabi kolni put sa zaledjem. Dosta ga se prodalo u moštu i grožđu. Sadašnja količina između 1000—1500 hekt. Gradacija 12—12.5. Pučanstvo željkovito razprodaju, na ponudu Din. 300—320 hekt. ne pristaju. Gjeverske državne ceste vodi primorju, onda Hrvatskoj i Bosni. Proizvod 1800—2000 hekt. Gradacija 12.5—13.5. Cena 450—500 Din. črnone, bielome 550. Lika iz-

vezla preko 1000 hekt. Čista Mala i Velika, Gačelezi predjeli put spaja sa lukom Tiseno, Zlošela, Vodice, Skradin, Zaton; najnaručnije u Zaton. Spojeni kolnim putem sa unutrašnjim Jugoslavijom. Proizvod 1500—2000 hekt. Gradacija 12—12.5. Našlo bi se dobrog bielog gradača 12.5—13. Neizkusni producent čienom prečerava, jer kupac mora računati i na trošak prevozni sredstava. Producenat neće da zna ako našem Dinaru bude valuta osigurana, utvrđena da će svim proizvodima, pa i vinu pasti cijena. Vodice u prodaji ove godine odnijeće barjak u količini razprodaje, preko polovice proizvoda do 8000 hekt. Zadnjoj prodaji jednog producenta gradača črnone 11.2.

Vidogradari, jedini vam spas, osnovanje „zadržnih konoba“ Ne eće li, buzde mi koji vas na vašu korist i poštenje svjetujemo.

Radnički raboš.

Sufid započeo nešto radnjom. Sa 1. lin. godine nastaviti će i bolje, tako da će biti zapošleno za sada oko 300 radnika. Povod zatvora trornice — velika količina u skladistu karbida, a ovaj ne imao prodaje.

Sudbene vijesti.

Neredi na gruntovnici Benkovac. 16. Prosinca — Molim, da iznesete ovo par ceta u listu: Na gruntovnici Benkoveu, Obrovcu i Kistanjam, još od prije evakuacije nema činovnika.

U Benkovcu, za puku nevolju, vodi gruntovnicu jedan stari pensionirani stražničtar koji o gruntovnici nema pojma. Dobar čovjek, ali sa svojih 65 do 70 godina slab za posao.

U Obrovcu i Kistanjam pak gruntovnica je jednostavno zatvorena. Kad stranke imaju da pregledaju gruntovnicu sretne su ako im kojekav pisar otvori ured, te su prisiljene da same traže ono što im treba, jer nema nikoga da ih uputi a kamoli da ih oprije. Spisi odavna spavaju a ostavinske se rasprave ne uknjižuju od vise godina. Nastala je prava zbrka i konfuzija koja nam naročno ogromnu štetu. Gruntovnica od velikih interesa, tiče se imovine i veresije, tu valja da je sposobnih činovnika, rada, reda, tačnosti.

Činovnik ima, osobito u Splitu, treba samo razrediti ih i odrediti. Pozivljemo predsjednika prizivnog suda da se jednom makne pošto i mi nijesmo u Sibiriji.

Vijesti grada i okolice.

Prvi Božić u Jugoslaviji. — Priznajemo da nam sva trava nije na mjestu, kako bi morala da bude. Početci su, a svaki početak je težak. Uz to mnogo nespospobnih i sebičnjaka zapošljeni razna unošna korita. Nečajavajući Drugi Božić mora da nas napuni i mira i ljubavi i sklada i sreće i blagostanja — da budemo blagosavati čas našeg ujedinjenja i slobode — svoj u svome na svome. Ne bude li, eh onda nek nas — voda nosi kud nosila nije!

Plaćajte predbrojbu. — Još jedan broj i svršava za naš List 1921 — izvršio brojeva 19, svaki po Dinar — 19 Dinara. Znate računati i odkad koji prima. Podmirite, a uput turite i za unapred barem za 3 mjeseca: troškovi su ogromni, a svaku treba da unapred plaćamo. Kad bi ste i preko predplate nabacili po koji dinar više u fond Lista, učinili biste samo svoju dužnost u podupiranju neodvisnog glasila obrane potlačenih i javne kritike.

Gradskom zastupstvu Zagreba danas prva sjednica.

Dr. Eugen Meischner imenovan predsjednikom Prizivnog suda u Splitu.

Zdravstveno predavanje. Sutra, petak u 6 sati večer predavanje u Sokolskoj dvorani o spolnim zaraznim bolestima po Dr. Vjek. Rismundo. Lječenje dermatolog. Ulaz bezplatan. Pristup dozvoljen samo odraslima.

„Cement“ — parobr. Parića izvučena iz dubina morskih. Dopoljan u naš grad, jutros odpeljan u Splitu.

Primorje par. druž. „Dalmatia“ nasukavo na Murteru, bivala vještini kap. Supičića i hrabrosti mornara nakon drugog dana izvuklo se bez ikakve moći i pomoći i doplovilo hez kvara u Šibenik.

Nestašica uglja. Da li je do kola ili do volova, svakako parobrod okolišne plovitve ili nemaju, ili su oskrbljeni slabim ugljem — karbonom. Često se vraćaju s dijelu puta, a još češće ne putuju, ostavljajući dovezene putnike na dangubi i nemalom trošku u gradu. Pri skorom nasukanju „Primorja“ parobrod „Split“ uztupio 2 tone lateza da mu se podje pomoći. Kako nije mu pomoći trehvala, drugi parobrod ovim karbonom krenuo u Skradin, inače bio bi ovaj ostao privezan uz obalu. Druga je i za zamjeriti i za neoprostiti. Kažu nam da za pomoći izvlačenju „Primorja“ došao sa Siverića wagon karbuna i ovaj svršio: nešto posjedovali općina za se, a ostali dio okružni sud. Ljudi neuzimljivi u sprudnu okolicu. Jer podigne li se kuka i motika — što bi i moral — svojim prosvjedom, bit će trista jada i na Upravi „Dalmatia“ i na Upravi „Monte Promina“. Nemojte da — odčepimo; nastat će čitavi — potop. Gosp. inspektor Mačela na vaše poštenje.

Baču okrali u Splitu. Prvo bi im čovjek oprostio da crkvu razorili, nego sirotanu Anti Ružiću odnijeli K 700 — sve što imao.

Grozno umorstvo. Pr. nedjeljej jutro, Ivan Pekas, nezakoniti, god. 25—28 sa Srime pošao dočlju na tunju ribu jednu uvalu. Netom sjeo dočlju za njim žena mu Antula god. 21, i u osvjeđenju, da ju nitko ne vidi, turi ga u more: ona zna plivati a on nezna: Ivan i ako slabici nekako se izkopre, da će na kraj, ali ona zagazi i potegnu u more. Nasta hrvanje na život i smrt. Podlegnu muž i žena ga odvrće u dubinu, pa u stranu okreće. Ovo se promatrao sa protivne strane uvalje jedan Zatonjanac, koji strazio na ribolovu tunja. Zapomaga ribare — ovi zaposleni izlezanjem mreža — zakasnije, nu u vrh brega opaziše čovjeka pa zaberijakuše, da ustavi ženu. I ova u biegu naleti na nj ko lisica u stupicu: sva mokra do vrata. Priskočiše ribari, pa s njom na mjesto počinjena zločina. Nadjoše ga i u nadi da bi još bio živ izvukše na kraj mrtva sa ogrebinama na vratu, udarem kamena u vrh glave i u lievu sljepočnicu. Zločinu sputaše, pa s njom u Zaton. Odmah prijavaše oružničkoj postaji u Vodica, a ova ju u ponedjeljak privela u ovdješnje sudbene uze. Zločinka ima dvoje djece; jedno o 22, a drugo od 7 mjeseci. Povod umorstva bio bi što Antula spadajući drugim i htjela se riješiti zakonitog muža. Ide kila po naravi. Kaže se, da Antulina majka ili tetka ubila ili dala ubiti svog muža.

Svinjska kuga u Kninskom koturu hara.

Dr. Vjekoslav Rismundo liječnik specijalist za kožne i spolne (venerične, syphilitske) bolesti ordinira u kući Makale, na obali iza Hotel Krka II. pod dnevno od 10 i po i 11 i po pr. podne i od 8—4 pos p.

U fond Jugosl. Napr. Nat. Omladine Vodice sakupilo se Din. 514. Od kojih pri krštenju Tomislava Sladojević Blaževa Din. 75.

Potražuje se:

Nesreća se zgodila na otoku Žirje kraj Šibenika. U subotu na 10 tek. krenula lađa bojadisana crvenom bojom iz Šibenika i pristala je malo vrijedno u Žirinu. Okolo 3 sata ponovno krenula na povratak u Žirje. Ali nije došla, izgubljena je. U njoj bilo 5 ljudi: Roman Ivan pok. Nikole, seoski glavar, godina 49. Drugi je Roman Ivan Antin godina 30; Treći je: Mrvica Mate pok. Andrije god. 21. Četvrti je: Bilan Petar pok. Ivo god. 26. Peti je: Miškić Jerko Markov god. 28.

Možemo istinito javiti svima dobrim čitateljima da od kada je otok Žirje, da se nije ovakovog slučaja i prigode dogodilo, a Žirjani su dobrí i vredni mornaci. Poznato je svima da je na 10. ov. mjes. bilo ludo nevrijeme, vjetrina i studen.

Umoljava se sve dobre prijatelje, ako za spomenuto lađu ili izgubljene ljude išta doznađu, neka upravno javje kući podpisano u Žirje ili Upravi lista „Raskovani“ pa bilo i brojčavno; dotičnik će biti dobro naplaćen i nadaren.

Nikola Roman Stipin.

Kuća na dva kata, sa podrumom i uporabljivim

podkrovljem: na prvom katu 2 sobe, a na drugom soba i kuhinja; u kuhinji voda i nužnik; električna rasvjeta — u središtu grada, nudja se na prodaju. Prijave Upravi Lista.

Milan Dmitrović

Sisak

Nudja čistu svinjsku mast, soljenu slaninu i suhu slaninu uz najpovoljniju cenu, samo na burad; te se preporuča.

Terefti i luksusni automobili F.I.A.T. (Torino)

Najzadnjih tipova, potpuno na novo preuredjeni.

Raspoloživi u Šibeniku za prompt predaju.

Za informacije i cijenike obratiti se tvrtci:

Inchiostri & Nasimbeni - Šibenik

SINGER

ŠIVRČIH STROJEVA ŠIVRČIH IGRAZ
NAKNAĐNIH DJELOVA
MAŠINSKOG ULJA

PRODAJE UZ GOTOV NOVAC
— I OBROČNU OTPLATU —

NA SVAKOJ JE MAŠINI NAZNAČENA
CIJENA USTANOVljENA ZA CIJELU
JUGOSLAVIJU

SKLADIŠTE — ŠIBENIK
GLAVNA ULICA

ZASTUPNIK

ANTE FRUA

10-26

KNJIŽARA I PAPIRNICA FILIP BABIĆ ŠIBENIK

Potpuno skladište knjiga na našem i stranim jezicima

Tvorničko skladište papira uz najefтинije cijene

Sav pribor za uredske, općinske i škole

Skladište školskih knjiga, i Kr. Zemaljske Naklade u Zagrebu.

Prima preplatne na
STRUČNE I PERIODIČNE ČASOPISE
svakog jezika i struke.

MUZIKALIJE SVAKE VRSTI.

ZAHTIJEVATE CIJENIKE PAPIRA I POPIS
KNIJIGA — CIJENIK ZA UREDE.

11-52

IVAN BUMBER

— ŠIBENIK —

OVLAŠTENI BOJADISAR Gorica 33. Gorica 33.

Javlja P. N. slavnom občinstvu da preuzimlje soboslikarske i litilačke radnje uz povoljne uvjete.

Izradba solidna. — Cijene umjerene

4-5

Jurićev i Kešić - Bakar

10-51

Veletrgovina dalmat. vina
— samo na veliko —

Tučka Tiskara u Šibeniku

književna djela, tiskanice za sudske, općinske i župne uredske, trgovske, listovne papire, kao i posjetnice, zaručnički i vjenčani objava itd.
Naručbe se primaju kod g. A. Ungaro, u širokoj ulici br. 172. — Izradba brza i solidna

s umjerenim cijenam.

Sve se pismene ponude šalju na upravu lista „RASKOVANI”.

Prva Jugoslavenska Voštarnica

Grgo Čular - Šibenik

Preporuča se pučanstvu, crkovinarsvima, bratovštinama i Gg. trgovcima.

Izradba po zanatu. — Cijene umjerene.
Prodaja finog vrcanog meda sa vlastitog pčelinjaka
na malo i na veliko.

Unione Stearinerie Lanza - Genova

Anonimno Društvo sa glavnicom od 12,000.000 lira tal.

- Odlikovane tvornice sapuna i svjeća najboljih vrsta. -

Zastupnici i skladištari za Jugoslaviju :

Braća NASCIMBENI - Šibenik